

Hejsek 6

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

ROČNÍK XLI únor 2026

Pejsek štěká. . .

Haf! Ňaf! Haf!

Na lednové výpravě jsme jakožto tajní agenti zjišťovali informace o podezřelých osobách a mapovali celkovou situaci v Praze obsazováním linek tramvají.

Poté jsme se všichni vydali na bruslení i s ostatními oddíly ze Čtrnáctky. Bylo nás skoro sto a dvě hodiny utekly jako voda.

Taky se nám vrátila Týna ze Španělska a Esterka zas odjela na půl roku do Ameriky. Doufáme, že se jí tam bude líbit a dostaneme od ní nějaké zprávy!

Haf! Ňaf! Haf!

V první části měsíce nás čeká Mistrovství v uzlování. Kdo se stane tentokrát mistrem uzlování?

Poté bude mít Velký Vpřed 17. a 24. jarňákové

schůzky. Začneme s novými zpěvníky, tak určitě dorazte, pokud zrovna nebudete na horách.

Haf! Ňaf! Haf!

V únoru bude našemu oddílu už 48 let! Společně to oslavíme 28. února na Výroční výpravě, tak všichni určitě dorazte. Nezapomeňte si domluvit týmy na palačinky! Soutěž o palačinkového gurmána rozhodně nesmí chybět.

V pátek 27. budeme mít čaj, tak určitě dorazte i tam.

Haf! Ňaf! Haf!

Všechno nejlepší přeju k narozeninám Josefovi, Pankrácovi, Šimonovi a Vojtovi, a zpětně i Mišce za leden. Štěkám hodně štěstí a zdraví.

Haf! Ňaf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

3. 2.	Mistrovství v uzlování	(16.30—19.00)
10. 2.	Družinovky	
	mladší	(16.15—17.45)
	střední	(18.00—19.30)
	starší	(18.00—19.30)
17. 2.	Jarňáková schůzka	(16.30—19.00)
24. 2.	Jarňáková schůzka	(16.30—19.00)
27. 2.	Čaj	(16.00—19.00)
28. 2.	Výroční výprava	

A dále?

20. — 22. 3.	Březnová výprava
2. — 6. 4.	Velikonočka
25. 4.	Čtrnáctková akce s rodiči
30. 4. — 3. 5.	Putování pro starší
15. — 17. 5.	Oddílové hry o Štítek táborníka
29. — 31. 5.	Poklad

Co budeme dělat my menší?

6. 2.	Čaj	(16.00—18.00)
7. 2.	Výprava	
10. 2.	Mistrovství v uzlování	(16.15—17.45)
6. 1.	Schůzka	(16.15—17.45)
24. 2.	Schůzka	(16.15—17.45)
28. 2.	Výroční výprava	

A dále?

21. 3.	Výprava s rodiči	
5. — 6. 4.	Velikonočka	
25. 4.	Čtrnáctková akce s rodiči	
15. — 17.5.	Oddílové hry o Štítek táborníka	
6. — 7. 6.	Poklad	

Greetings from Minnesota

Milí Vpřed'áci, možná už víte, že se teď spolu nějakou dobu neuvidíme. V rámci mého vysokoškolského studia jsem totiž odjela na semestr do USA. Konkrétně jsem ve státu Minnesota, který je úplně uprostřed a na severu u Kanady. Někteří si možná pamatují, že jsem tady byla už na střední škole, tehdy na celý rok.

Zatím jsem tu jen pár dní, tak si spíš zvykám, ale můžu vám alespoň říct svoje první dojmy. Jsem na University of St. Thomas. Vysoká škola má velký kampus, na kterém člověk najde všechno, co potřebuje. Bydlím v apartmánu se třemi dalšími holkami, každá máme svůj pokoj, po dvojcích koupelnu a společný „obývací“. Jídlo tady mám ale naprosto luxusně zařízené od školy. Mají tady jídelny, kde si člověk může dát úplně co chce — třeba na večeři máme výběr z pizzy, těstovinového bufetu, salátového bufetu, grilu, smaženého, dalších hlavních jídel, sladkého, zmrzliny, vafli... No prostě jako v all inclusive hotelu. Kromě toho jsou tady další kavárny a bistra, kam můžeme chodit. Navíc tu je i supermarket se vším, co by člověk mohl potřebovat.

Taky tady máme posilovnu, bazén a sportoviště, která můžeme využívat. Za to jsem ráda, protože v -20°C člověk venku moc dlouho nevydrží, tak se můžu aspoň protáhnout vevnitř.

To je zatím všechno, příště vám už budu moct říct i to, jaká je škola a předměty.

Bye bye, Ester

Včelka a motýlek

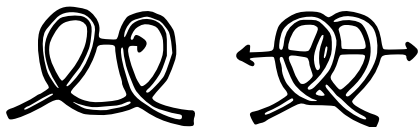
uzly a uzlíky

Tentokrát na vás čekají dva uzly pojmenované po létajících tvorečcích — včelka a motýlek. V obou případech se jedná o smyčky, které snadno připomínají křídélka, a proto nesou uzly tato pojmenování. Prvním z nich je stahující se smyčka, které se říká včelka, ale většina z vás ji zná spíš pod označením pouta. Začínáme ji vázat z loďáku a obě oka sebou navzájem protáhneme. Vznikne nám uzel se dvěma smyčkami, které můžeme utahovat a něco v nich uvěznit.

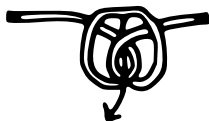
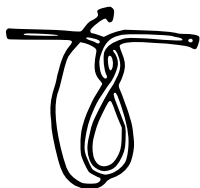
Druhá smyčka je naopak smyčkou pevnou, hojně využívanou mezi horolezci. Hodí se všude tam, kde potřebujeme pevné poutko, je šetrný k lanu a pevně drží při zatížení z kterékoli strany. Uvázat ho je velmi snadné, když člověk získá trochu cviku. Stačí smyčku otočit, přehnout a protáhnout.

Kdo pouta — včelku (všichni do 5. třídy) nebo motýlka (od 6. třídy výš) uváže a ukáže Kvítkovi, nebo pošle fotografii uvázaného uzlu přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), dostane za odměnu dva body do bodování.

Včelka

Motýlek

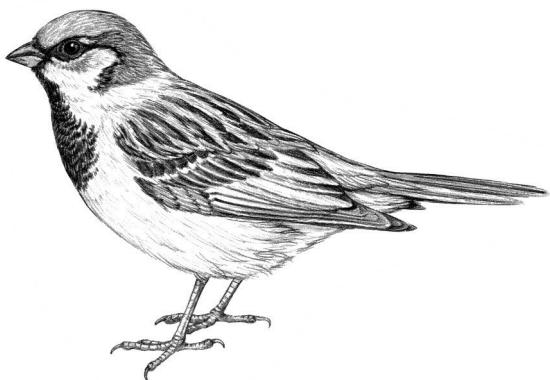
Vrabec polní

Vrabec polní je drobný pták o něco menší než známější vrabec domácí. Poznáš ho podle vínově hnědého temene hlavy, bílých tváří s výraznou černou skvrnou a malého černého podbradku. Samec i samice vypadají stejně, mladí ptáci jsou jen méně výrazně zbarvení.

Obývá otevřenou krajinu se sady, křovinami a menšími lesíky, ale najdeš ho i na okrajích měst a v zahradách. Většinou zůstává na stejném místě po celý rok, jen někteří ptáci ze severnějších oblastí odlétají na zimu až ke Středomoří.

Potrava vrabce polního je převážně rostlinná — sbírá hlavně semena plevelů a trav. V menší míře loví také hmyz, zvláště v době krmení mlád'at.

Hnízdí v dutinách stromů, budkách nebo různých škvírách staveb. Oba rodiče staví hnízdo i pečují o mlád'ata. Během roku zvládnou vyvést až tři snůšky. Mladí ptáci se brzy po vylétnutí sdružují do hejn a společně hledají potravu. V přírodě se mohou dožít i více než deseti let.

Oddílové listiny

Na skok do historie aneb něco o oddíle

Bliží se nám Výroční výprava, se kterou se pojí naše oddílové listiny. Jak se na každé Výročce říká, tyto listiny nemáme od začátku, protože se ztratily. Jak to vlastně bylo?

Na výroční výpravě v roce 2013 jsme po dlouhém kopání oddílové listiny nenašli. I přesto, že jsme znali počet stop na spojnici dvou stromů, po 10 cm hlíny byl vždy velký kámen. Plastovou lahev s listinami a oddílovým pokladem jsme zkrátka nenašli.

Existovalo více teorií, co se s nimi mohlo stát. Tím, že v lahvi byl i oddílový poklad — hromada mincí — jej mohl najít někdo s detektorem kovů. Je pravdou, že místo vlastně nebylo přímo v rokli, ale vedle ní — v průrvě, kde jsme přímo nad listinami našli ohniště.

Bylo proto potřeba listiny obnovit. Naštěstí se podařilo dát dohromady dvě starší z nejrůznějších Vpředáckých archivů a vytvořili jsme i jednu novou — se stromem s větvi, na kterou se každý Vpředák po slibování podepíše.

Zároveň bylo nutné vymyslet bezpečnější místo, kam listiny schováme. Mělo být dobře ukryté, ale zároveň dostupné. Děř je v okolí spousta, ale žádná nebyla vhodná. Nakonec se řeklo, že listiny prostě patří hluboko do rokle — tam budou v bezpečí a nějak se naučíme se k nim dostávat pomocí lana. Kolem toho vznikla i tradice, že jde listiny najít vítěz bodování. K tomuto místu se vracíme každý rok, i když cestu k němu nezná kdokoli.

Z minula: Od kdy do kdy trvala oprava naší klubovny v roce 2002, tedy od vyklizení věcí z klubovny až po poslední podstatnou akci (zapojení veškeré elektriky)? Odpověď řekněte Aně nebo e-psovi (*vpr.red/e-pes*). Za správnou odpověď získáte 2 body do bodování.

Ztracená listina (fotka z roku 2010)

Družinková výprava středních

První den

Měli jsme sraz v 16.15 na Hlavním nádraží. Potom jsme jeli dvouma vlaky do Veselé pod Rabštejnem. Odtamtud jsme šli zhruba 2 a půl km na Esterky chalupu. Tam jsme hráli ještě „Co by to bylo, kdyby to bylo.“

Druhý den

Vstávali jsme v 8.30 a potom jsme si vysvětlili pravidla hry, kterou jsme hráli celou výpravu. Pravidla byla taková: byla pistolka, a kdo měl pistolku, byl zločinec. Jednou za čas byla policejní razie, a kdo měl pistolku, toho si vedoucí napsali, a tys nechtěl mít pistolku. Pistolku jsi předal, když to nikdo neviděl, jinému člověku.

Potom jsme zjistili, že nám někdo sebral načosky, které jsme měli mít k večeři, a tak jsme je šli hledat. Zjistili jsme, že nám je ukradla slepice (Pom)! Abychom je našli, museli jsme chodit po peříčkách. Když jsme je našli, vrátili jsme se zpátky na chatu. Potom jsme udělali oběd, měli jsme čínské nudle.

Potom jsme šli na procházku, tam jsme zjistili, že budeme mít soutěž v tom, kdo udělá nejlepší drink a prostírání.

Prostírání?

Spočívalo to v tom, že jsme si nasbírali různé kytky a listy. Přišli jsme na chatu a tam jsme dostali papír, kytky a listy jsme dali pod papír a tam jsme je mlátili kladivem, než se to tam obtisklo.

Drinky?

To spočívalo v tom, že jsme měli nějaké ochucené nápoje, čaje a ovoce, a z toho jsme měli udělat drink.

Bylo to na skupinky! Vyhrála skupinka Josefky, Jůly a Anežky.

Potom jsme měli večeri, měli jsme zapečené načosky (mňam)!!! Převlíkli jsme se do bláznivého pyžama :D a šli jsme koukat na film.

Třetí den

Jsme se balili a hráli nerf bitku (jako skoro každý den). K obědu jsme měli mac&cheese (mega good). A potom už jsme šli na vlak. Návrat byl v 17.20 na Hlavním nádraží.

zapsala Josefka

Lednová výprava s bruslením

V sobotu 17. ledna jsme se sešli u Rodinného centra Letná, kde jsme se rychle vrhli na prozkoumávání jeho zákoutí. V tělocvičně jsme vytáhli skluzavku na žebřiny, rozložili chodníček pro bosé nožky, trampolínu, tunel i žíněnku na děláním kotoulů. Pořádně jsme se protáhli a procvičili a pak jsme se vydali ven do nedaleké Stromovky. To jsme ještě netušili, jak se nám rozcvičení bude hodit. Dostali jsme totiž velkou řadu úkolů od tajemného muže a za jejich splnění nás postupně čekaly kusy zprávy.

Skákali jsme kus cesty po jedné noze, chodili pozadu, se zavázanýma očima, přelézali a prolézali překážkami a dokonce jsme se i svezli na lanovce. Každý kus zprávy na sobě měl vyobrazený jeden kámen — fialový, modrý, červený a zelený. Když jsme je poskládali k sobě, dozvěděli jsme se, že se jedná o strážní kameny jednotlivých národů Elandoru a že nám je jejich čarodějové zapůjčí, pokud splníme jejich zkoušky. A když kameny umístíme na oltář, rozsvítí se světlem, které vyžene ze světa všechny demony.

Když jsme náročnou cestou plnou úkolů prošli, vydali jsme se zpátky do rodinného centra na oběd. Každý měl z domova nějakou dobrotu a posilnili jsme se před náročným odpolednem. Abychom hned neřádili, usadili jsme se nejprve u malování a vytvořili zimní krajinky se stopami zvířat. Když nám trochu slehlo, pohráli jsme si ještě v herně. Pak už byl ale čas se sbalit a vyrazit na bruslení.

Tramvají, metrem a kousek autobusem a už se před námi

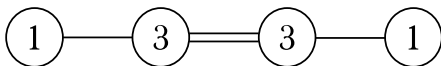
rýsovala velká budova ICERINKu. Našli jsme správnou šatnu i ledovou plochu a za pomoci velkých Vpřed'áků jsme kroužili kolem dokola kluziště jako vítr. Sem tam někdo zaškobrtl nebo upadl, ale ani jsme se nenadáli, dvě hodiny bruslení byly pryč a byl čas vrátit se k rodičům, kteří na nás čekali u stanice metra.

Ostrovky a mosty

Každé kolečko s číslem na plánu níže symbolizuje jeden ostrov. Vaším úkolem je mezi sebou propojit všechny ostrovy tak, aby z nich vznikl jeden souvislý systém. Ostrovy je třeba propojit pomocí mostů, které vedou přímoou čarou buď svisle nebo vodorovně (nikoliv však šikmo) z jednoho ostrova na druhý. Každý ostrov má na sobě číslo. Z každého ostrova musí vést přesně takový počet mostů, jaké číslo je v něm zobrazeno. Dva stejné ostrovy mezi sebou mohou mít maximálně dva mosty vedle sebe.

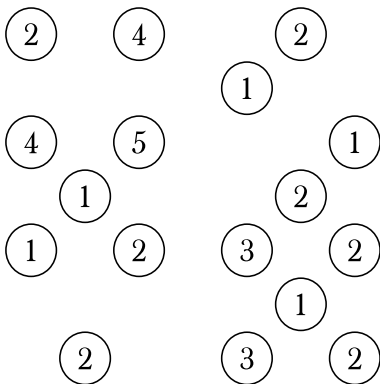
Správně propojené ostrovy tedy vypadají třeba takto:

Správné řešení hádanek níže pošlete do e-psa (*vpr.red/epes*), nebo ho ukažte na schůzce Štěpánovi.

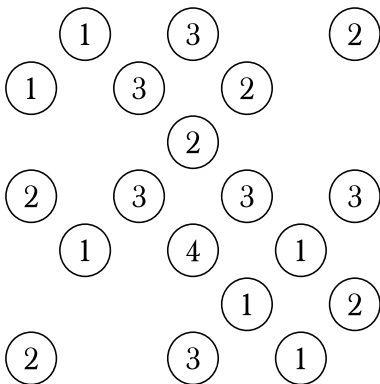
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

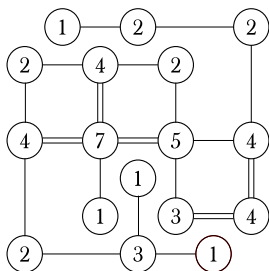

Pro starší (od 6. třídy včetně)

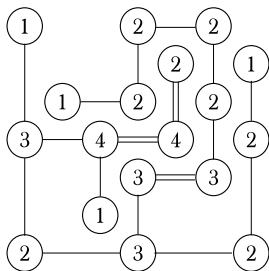
Spoj ostrovy do jednoho systému tak, aby z každého z nich vedl správný počet mostů. Pozor, počítá se pouze propojení svislou nebo vodorovnou čarou!

Řešení z minula

Mladší

Starší

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Kryštof: 608 746 385

Vedoucí mladších:

Kvítek: 724 264 148

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz